

ERC-MES - Article Opinió SEGREGACIÓ ESCOLAR

Director, Wednesday 23 November 2016 - 10:44:24

La Sectorial d'educació d'ERC Terrassa ens fa arribar aquest article d'opinió que us transmetem. Es un pèl llarg, en som conscients, però aporta elements interessants per un debat que ERC-MES situa com una prioritat.

LA SEGREGACIÓ ESCOLAR DE TERRASSA: REFLEXIONS PER AL DEBAT

Arran de l'informe del S índex de Greuges que es va fer públic abans de l'estiu en relació a la segregació escolar a Catalunya, s'ha obert un debat a la nostra ciutat que fa temps que alguns el mantenim en diferents plataformes ciutadanes i educatives, tant de la ciutat com de fora, especialment al MUCE de Terrassa (que porta fent mobilitzacions cada primavera des del 2010), a l'Associació de Mestres Alexandre Galí (el moviment de renovació pedagògica de la ciutat), a la sectorial d'educació d'ERC de Terrassa i a la sectorial d'educació d'ERC nacional. Els temes que es tracten en aquests diferents espais de discussió són molt diversos, tant o més que les opinions i les sensibilitats polítiques i ideològiques que hi participen. Però una cosa tenen en comú: la preocupació per la realitat educativa de la ciutat i el país.

El debat ciutadà és sa quan busca solucions als problemes. En aquest sentit el debat és una forma de fer política en el sentit més ampli del terme, el de preocupar-se per la polis. En un article d'opinió que es va publicar el dijous 20 d'octubre al Diari de Terrassa en relació a la realitat educativa de la ciutat el to no era precisament el de debatre, sinó el de mestretites enfadats que renyen amb un to que recorda altres temps, i que no aporta res al debat, ja que només diu "ja ho dèiem". El to allí çonador per part dels autors recorda l'escola de finals dels 60 i principis dels 70. A més, no entra a valorar les causes ni la complexitat de la realitat social i urbana de Terrassa, com, de fet, tampoc ho fa l'informe del S índex.

Una de les conclusions més interessants de l'informe del S índex de Greuges és que ens demostra que les poblacions amb més concentració de població nouvinguda no són necessàriament les que tenen índexs de segregació més alts. La segregació depèn d'altres factors i afecta de ple a les possibilitats educatives, formatives i laborals de la ciutadania. Que Terrassa ocupi el primer lloc en aquest informe com el municipi amb més segregació escolar ens ajuda a portar un tema clau pel desenvolupament de la nostra ciutat al centre del debat polític, obliga a una anàlisi rigorosa de les causes i a plantejar polítiques que ens permetin la disminució d'aquesta segregació com a mitjà per assegurar la igualtat d'oportunitats per a tots els nens i joves.

L'equitat en la distribució escolar és un fet incontestable que fa augmentar les possibilitats d'èxit educatiu, però també social, de les futures generacions. Ara bé, adoptar mesures dràstiques o plantejar el debat sota apriorismes o derives ideològiques, no ens durà a res. Tothom està d'acord que es tracta d'una situació insostenible gaire temps més, però que no es té una vareta màgica per revertir-la.

Per poder trobar les eines correctes i actuar, cal tenir en compte els factors que incideixen en la segregació escolar. En aquest sentit, l'Ajuntament té a les seves mans una de les principals eines per reorientar la distribució de l'alumnat: el Mapa Escolar. Reconfigurar aquest mapa és un suggeriment que Esquerra ja feia fa prop de dos anys (com es pot comprovar a la revista digital

Radio Star Terrassa 100.5 Fm --- La Cultural de Terrassa

<http://radiostarterrassa.com/news.php?item.4644>

Página 2/3

Acció del 19 de febrer del 2015), posada a debat també per altres actors del sector educatiu de la ciutat i que la mateixa adjunta als índex, Maria Jesús Larios, en declaracions a la premsa local, apuntava com una de les possibles línies d'acció.

Repensar-lo és una necessitat social i educativa, però no ho podem fer sense ser conscients que el mateix desenvolupament urbanístic i la distribució de la població a la nostra ciutat té les seves complexitats.

Cal dir que la distribució escolar a Terrassa respon a unes raons històriques que van suposar a finals dels 60 i principis dels 70 la concentració d'escoles privades, moltes d'elles ara concertades, al districte 1, i a mesura que la demanda suposava la necessitat de creació de noves escoles i instituts, aquestes i aquests, majoritàriament públics, s'anaven ubicant als límits de la ciutat intentant distribuir-los equitativament per barris: instituts com Can Jofresa o el Torre del Palau (abans Pau Picasso), o escoles com el Marià Galí en són exemples d'afans. Amb la Transició moltes de les primeres escoles van fer el pas al sistema públic (la Roda seria un exemple paradigmàtic de la ciutat).

Des d'un punt de vista urbanístic la ciutat també ha canviat molt respecte de la Terrassa de la Transició, sobretot a partir de finals dels 90 i principis del segle XXI: el creixement de barris com Bonaire i Can Roca a causa de l'arribada de famílies de l'àrea metropolitana que fugien de l'alçada insostenible del preu dels immobles, o l'arribada inesperada de població nouvinguda, concentrada en molts casos en zones amb el preu dels lloguers per sota de la mitjana de la ciutat, va configurar una nova Terrassa. La ciutat d'ara, doncs, és el resultat d'aquests canvis que van des de la creació de barris populars durant el Franquisme fins a la creació de nous barris sorgits del boom immobiliari de principis de segle. Aquesta situació ha provocat també, doncs, una distribució de l'alumnat molt vinculada amb la realitat socioeconòmica del barri on es viu. Així, parlar de segregació escolar sense atendre al perquè de la distribució urbanística de la població terrassenca és posar sobre la taula una dada preocupant però de la qual cal saber-ne les causes per poder-ne suggerir canvis.

Tampoc podem mirar el futur plantejant solucions que no tinguin en compte la pròpia evolució demogràfica de la ciutat i com afectar a aquesta a la demanda escolar. Així, si bé Terrassa encara resta a l'espera de dos instituts compromesos per la Generalitat (Aimerigues i Can Roca), avui ja sabem que la demanda de places a l'educació secundària començarà a decaure d'aquí a quatre anys, amb l'arribada de la generació d'alumnes nascuts el 2008. Per tant, l'increment actual de demanda donarà pas a partir del 2020 en un descens de fins al 30% d'alumnes respecte a les dades actuals. Una projecció a tenir en compte i que podria obrir la porta a repensar les demandes a realitzar des de la nostra ciutat, ja que aquest canvi també es podria emprar per estudiar i, si fes falta, reivindicar el model d'Institut-escola com espai d'educació continuada com a motor contra la Segregació i element diferenciador de valor de l'escola pública.

Des del grup municipal ERC-MES es va presentar una proposta al mes de juliol per saber quines eren les raons dels pares per triar un centre o altre amb l'objectiu de millorar l'oferta educativa de la ciutat. És un principi per acabar de fer una fotografia de la situació actual: índex de segregació, distribució urbanística dels centres, raons familiars per triar un centre o un altre, entre altres dades. Aquesta anàlisi ens ha de servir per reconfigurar alguns aspectes de la política educativa de la ciutat, fet que demana certa generositat per part de tots els agents educatius de la ciutat, tant dels partits polítics de govern (que mostren una inacció preocupant ara que s'ha obert el meló) com dels partits de l'oposició, de la comunitat educativa, dels sindicats, de les escoles (tant concertades com públiques) i en general de la societat terrassenca. Ens hi juguem el futur.

Sectorial d'Educació, ERC Terrassa

Grup Municipal ERC-MES

Radio Star Terrassa 100.5 Fm --- La Cultural de Terrassa

<http://radiostarterrassa.com/news.php?item.4644>

Página 3/3

Ajuntament de Terrassa